

denne Retning har naturligtvis aldrig kunnet falde mig ind, da jeg mener, at et saadant Forslag bør komme fra Regjeringen, og jeg haaber ogsaa, at Regjeringen vil bestræbe sig for snarest muligt at fremkomme dermed. Derimod er det rigtigt nok Tilfældet med en ganske enkelt Bestemmelse, at Forslag til dens Forandring er fremkommet fra mig. Det er ganske vist, at dersom den enkelte Bestemmelse, der foreslaaes borttagen, gjorde noget Indgreb i hele Lovens paa den Maade, at den vilde forarsage Forandringer foretagne i forskjellige Paragrafer paa forskjellige Steder, saa vilde jeg have betænkt mig paa at fremkomme dermed, skjøndt jeg veed, at der her i Hovedstaden er en ganske almindelig og særdeles udbredt Uvillie mod denne Lovbestemmelse, og et ganske almindeligt Duffe om, at den maa blive borttagen. Men nu er der en Bestemmelse af en trykkende og generende Natur, som man kan tage bort, uden at der derved skeer noget videre Indgreb i Lovens, og det er denne, jeg skal tillade mig at anbefale til det ærede Thing og den høitærede Ministers Dyræksomhed; det er navnlig Bestemmelsen i § 13, ifølge hvilken der er en Uge, kaldet den stille Uge, og til at gjælde om denne Uge skal Alt, hvad der ifølge §§ 13, 8, 1 og 2 gjælder om Søn- og Helligdage, udvides, og at dette ikke er Noget, der er en nødvendig Følge af vore Religionsforrifter, behøver jeg ikke at omtale. At denne Bestemmelse er enestaaende hos os, er ogsaa bekjendt; i vort Naboland Sverrig eksisterer den ikke, og ligeledes er den, saavidt mig bekjendt, ophævet i England, hvor den i sin Tid har eksisteret, og hvor man forøvrigt er saa nøielse med Overholdelsen af Helligdagene. Den er dertil meget trykkende, hvad der paa mangfoldige Steder viser sig, idet der er baade lovlige og tillige for Medborgerne gavnlige Erhverv, der ikke kunne udøves, til stor Skade for dem, som ellers have Ret dertil; ja, den er endogsaa trykkende i den Grad, at vi have seet Skuespillere, hvis Erhverv ikke alene er lovligt, men tillige forædrende, være nødte til at rejse til Sverrig, hvor det ogsaa i denne Uge er tilladt at spille Komædie, hvorefter det her er forbudt. Jeg skal anføre et Exempel paa, at der end-

ogsaa er Tvivl hos de lærde Jurister om, hvorvidt det efter en Paragraf, der findes i Lovens, nemlig § 12, er tilladt at holde offentlige Forelæsninger i denne Uge. Der er ogsaa den mærkelige Egenstabs ved denne Uge, at det er den eneste Uge, hvorom man kan sige, at den har 2 Søndage, idet den begynder med Søndagen før Paaste og ender med første Paastedag; den er altsaa noget længere end andre almindelige Uger. Jeg skal, som sagt anføre et Exempel: her er i Byen en meget talrig Forening, som nogle af de dygtigste og videnskabeligste Mænd her i Byen, saavel som andre Mænd have viist den Tjeneste at holde Foredrag for; i denne Forening blev der ifjor ansat Foredrag til den stille Uge; men Politidirektøren henvendte sig til Bestyrelsen for Foreningen med Anmodning om, at man vilde undlade at gjøre dette; han trostede sig vel ikke til at sige, at det var bestemt ulovligt, men da han troede, at det kunde give Anledning til Klager fra Andre, saae han det ikke gerne, og Foreningen fandt det i sin Orden at efterkomme hans Anmodning. Men ved saaledes at forbyde ustyldige, ja endogsaa foreblende Handlinger virker man skadeligt, hvilket er en almindelig Mening her i Hovedstaden; thi naar saaledes en Haandværker ikke maa see en Komædie eller høre et Foredrag, har han ingen andre Steder at gaae hen end paa Kroen eller Værtshuset. Derfor kan jeg sige, at dersom Regjeringen og Thinget skulde blive enige om at ophøie det Forslag, jeg har gjort, til Lov, vilde de imødekomme et almindeligt Folkeduffe. Det, jeg har tilladt mig at foreslaae, er, at de Ord: „i den stille Uge maa det aldeles ikke tilstedes“, udgaae for den stille Uges Bedkommende, men at derimod Bestemmelsen bliver staaende for de første Dage af de tre store Høitider og for Storebededags Bedkommende, og for den Dag, der gaaer forud for denne; for disse Bestemmelers Bedkommende skal jeg ikke tillade mig at foreslaae nogen Forandring, men kun med Hensyn til den stille Uge. Hvad vil Følgen blive, dersom mit Forslag bliver ophøiet til Lov? Det bliver, at den stille Uge kommer til at staae som alle andre Uger i Mæret, hvori der er Helligdage, og dette forekommer mig ogsaa er Noget,